

REUNION

2004
3

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO · ROČNÍK XXVII

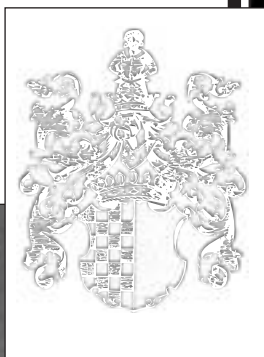
ZA VÁCLAVEM hr. BOŘKEM – DOHALSKÝM

Nemám rád ranní telefonáty, zejména ne takový, jaký jsem obdržel v pátek 18. června. V takových případech se rozum zdráhá přijmout onu zprávu a v hlavě se rozeběhnou myšlenky o tom, že to je omyl, špatný vtip, něco, co se stát nemůže... Vždyť ještě před dvěma dny jsme plánovali tolik věcí, vždyť

Václav hr. Bořek – Dohalský se narodil 25. února 1941 a jako pokračovatel významného šlechtického rodu, který již od 14. století ovlivňoval české dějiny, měl ty nejlepší předpoklady v této činnosti pokračovat. Vždyť jeho otec JUDr. Jiří Bořek-Dohalský (1914-1990) byl po válce vrchním radou prezidentské kanceláře a jeho děd František (1887-1951) velvyslancem v Rakousku.

Pohnutý osud Československého státu a vliv totalitárních režimů tvrdě zasáhl také rod Dohalských.

Rodinu nevynechala ani jedna národní tragédie, aniž by se na ní nepodepsala. Děd František byl jako aktivní účastník odboje vězněn v Dachau. Strýc Zdeněk (1900-1945) patřil mezi nejvýznamnější meziválečné redaktory Lidových novin a s krycím jménem Bedrník působil jako spojka mezi exilovou a protektorátní vládou Aloise Eliáše.

Byl uvězněn již v roce 1941 a v únoru 1945 transportován do Terezína, kde byl druhého dne (7. 2. 1945) popraven. Druhý strýc, kanovník Antonín (1889-1942) byl sekretářem arcibiskupa Kordače, kanovníkem metropolitní kapituly u sv. Víta a papežský tajný komoří. V roce 1937 byl jedním ze zakladatelů obnoveného českého velkopřevorství Řádu sv. Lazara a stal se jeho prelátem. Pátého června 1942 ráno, ihned po odsloužení mše sv. si jej odvezlo gestapo v takovém spěchu, že ani nemohl odložit mešní roucho. Byl obviněn z podílu na přípravě na atentátu na Heydricha a převezen do Osvětimi. Zde 3. září zesláblý a zmučený klesl při cestě na práce a byl zabit příslušníkem SS. Zde máme jako Řád ještě jeden velký dluh, zřízení a odhalení pamětní desky v katedrále.

JUDr. Jiří Bořek-Dohalský byl ve zinscenovaném procesu se skupinou „Pražský hrad“ odsouzen za vlastizrada na 17 let, které strávil v různých uranových dolech – Rovnost, Nikolaj, Vykmanov, Eva...

(pokračování na str. 4)

LIST J.K.V. PRINCE CHARLESE-PHILLIPA VŠEM ČLENŮM ŘÁDU

Drazí spolubratři a spolusestry,

Uběhly tři měsíce od mého přijetí do Řádu (konaného 22. II. 2004) v maďarské Ostřihomi. Mnohé se od té doby přihodilo a já se stal, díky Vašemu přispění, designovým velmistrem.

Chci Vám všem z celého srdce poděkovat za podporu, kterou jste mi prokázali. Je mou povinností poděkovat Vám za Vaše každodenní úsilí a neúnavný zápas. Moje osobní ambice v Řádu jsou jasné a jednoznačné: sloužit bez chyb a pádů, zapojit se s vervou do rozvoje Řádu po celém světě a ochraňovat a hájit jeho hodnoty, které jsou tak blízké našim srdcím. Odpovědnost za to na sebe přebírám.

Mé priority jsou následující: harmonie uvnitř Řádu, dosažení opravdové nezávislosti jednotlivých národních jurisdikcí, upevnění stávajících složek Řádu, další posilování a rozšiřování humanitárních a charitativních činností a konečně zaujmout a přilákat dynamické nové členy a dobrovolníky.

K dosažení všeho tohoto Vás potřebuji. Uspět můžeme pouze budeme-li pracovat dohromady, bok po boku.

Zlomyslné síly se nás snaží odradit od našich úkolů, avšak my je překonáme! Jejich pokusy rozdělit nás pouze upevňují naše odhodlání, posilují a stmelují nás každým dnem více a více. Jsme vedeni hlasem našich srdcí, posílení společnou jednotou a vyzbrojeni naším posláním. Ničeho jiného nám není třeba.

Pojďme to dokázat našim nepřátelům a jistě se po čase budou chtít jeden za druhým vrátit do našich řad.

Prosím, aby bylo toto poselství rozšířeno mezi všechny členy. Společně budeme stavět budoucnost Řádu, sjednocení pod jedinou korouhví, plni naděje a odhodlání odvážně pokračující ve své práci. Kéž jest i nadále naším mottem: Atavis et Armis!

DOPIS VELKOPŘEVORA J.E. RADSLAVA hr. KINSKÉHO

Dr. RADSLAV KINSKÝ

Vážené dámy a milí spolubratři,

zalíbilo se našemu Pánu povolati k sobě spolubratra kancléře Václava hraběte Bořka Dohalského, nositele řádového velkokříže a jiných vyznamenání. Naše první myšlenky jdou k jeho vdově hraběnce Dohalské a celé rodině. Netřeba zdůrazňovat jeho výraznou a příkladnou osobnost a význam služeb, které během svého příkladného života prokazoval jak našemu českému velkopřevorství řádu sv. Lazara jeruzalémského tak i křesťanství v naší vlasti. Rodina Dohalských byla jasným výrazem věrnosti starého českého šlechtického rodu vlasti a národu a přinesla své oběti jak během nacistické okupace tak i za vlády pozdějšího bezbožného režimu. Odkaz našeho zesnulého kancléře nás však zavazuje k udržení činnosti Českého velkopřevorství, jedné z nejstarších národních institucí ŘSLJ v Evropě. Žádná krizová situace nesmí ohrozit naši existenci a proto apelují na všechny členy ČVP aby respektovali následující opatření:

- 1 - Funkcí kancléře a řízením běžných záležitostí ČVP pověřuji spolubratra vicekancléře Ondřeje Vankeho.
- 2 - Všichni dosavadní pracovníci vedení ČVP zůstávají ve funkci ve stejné sestavě v jaké působili před skoncem našeho kancléře.
- 3 - Je nezbytné prokázat mezinárodní komunitě, že naše historické VP je schopno překonat i krizové situace v nichž se nalzáme.
- 4 - Je na místě prohloubit a upevnit spolupráci s naší duchovní radou a pečlivě vybírat nové postulanty čímž zachováme duchovní a intelektuální úroveň členstva.
- 5 - Pokračovat ve všech započatých a probíhajících akcích ve službách nemocným a osamoceným jak nám přikazuje náš řádový slib.

Spoléhám na pomoc Boží a na každého z Vás a zůstávám s pozdravem

Atavis et armis !

Radslav hr. Kinský
Velkopřevor

(pokračování ze str. 1)

Zbytek rodiny – maminka Josefa (princezna Thurn-Taxisová) byla nuceně vystěhována se čtyřmi syny do zahradního domku v Lysé nad Labem. Jako třídní nepřátelé neměli nárok na potravinové lístky, ale díky podpoře přátel vždy nějak vyšli. Paní Josefa pletla rukavice, vycpávala hračky, pracovala jako svářečka. Synové se později vyučili různým řemeslům – klempíř, pokrývač, zámečnick a na Václava vyšlo kuchařské umění. To uplatnil později na Spartě, kde byl zodpovědný za výživu vrcholových sportovců.

Celoživotní láska Václava ke klusáckému sportu ho postihla nejen vážným úrazem oka, ale zejména proslulostí při budování tohoto sportu v Čechách, kdy se po r. 1990 stal prezidentem klusácké asociace. Je jasné, že díky rodinné tradici se také stal aktivním členem Řádu sv. Lazara a před několika lety také kancléřem Českého velkopřevorství.

Díky své povaze byl považován za významný tmelící prvek Řádu, diplomaticky a elegantně vedl potřebná jednání. Ale čas od času se ukázala i jeho tvrdost, zejména v okamžicích, kdy cítil snahu o neetické a manipulativní jednání. Pro tyto kvality získal vysokou prestiž nejen mezi členy našeho velkopřevorství, ale i v zahraničí. A nejen pro tyto kvality byl naším velkopřevorem Radslavem vybrán a v říjnu minulého roku 48. velmistrem instalován jako náměstný velkopřevor, který (jak bylo plánováno) na podzim tohoto roku plně převezme řízení Českého velkopřevorství.

Pravidelá setkávání a společné cestování s Václavem pro mě znamenalo nesmírné obohacení a jsem hrdý na skutečnost, že společná práce pro Řád byla vedena v duchu gentlemanského respektu, orientace do budoucnosti, křesťanského ekumenismu a neokázalé služby. Václav byl aktivní jako předseda správní rady hospice Štrasburk, plný ambic uměleckých (všichni jsme obdivovali jeho fotografické dílo) a přesto mu vždy zbyl čas na setkání, projednání důležitých otázek a pro akci.

Jeho odchodem zůstává v Řádu prázdné místo, které bude těžké vyplnit. A možná jej ani vyplnit nechceme, protože všichni cítíme, že naše služba Řádu se nyní stala zodpovědnějším závazkem.

Čest jeho památce!

Ondřej Vanke, KLJ

SLOVO KANCLÉŘE

Milé spolusestry, vážení spolubratři,

věřte mi, že nerad píši tyto řádky. Po odchodu Václava si jistě všichni klademe otázku „co se změnilo, co bude nového"? Nejvýstižněji to vyjádřil náš velkopřevor Radslav hr. Kinský, který nám tím také dal jasný pokyn – **každý konejme to, co jsme dělali dosud !**

Dovolte mi tedy připomenout hlavní okruhy činností, jež jsme projednali a přijali na minulé kapitule (podrobně publikováno v Reunionu 3/2003).

Hlavní oblasti činnosti Českého velkopřevorství jsou následující:

- 1) *zajištění organizační a zajištění interního života Řádu*
- 2) *spiritualita a duchovní péče*
- 3) *špitální a humanitární činnost*
- 4) *mezinárodní činnost*
- 5) *práce s mládeží*
- 6) *vnější vztahy v ČR*
- 7) *finanční řízení*
- 8) *propagační činnost*
- 9) *historická a umělecká činnost*

K těmto okruhům činností se mnozí s vás přihlásili již přímo ve Vranově. Očekávejte tedy v nejbližší době jednání o tom, jakým způsobem budeme chtít naplánovaných cílů dosahovat. Je jasné, že ti členové Řádu, kteří až dosud nevyvíjeli žádnou významnou činnost ji pravděpodobně nebudou vyvíjet nadále.

Vyplývá z toho pro nás několik velkých úkolů:

- Důkladně a důsledně vybírat nové mladé členy, pro něž nebude členství v Řádu pouhou formalitou, ale kteří budou reprezentanty vysoce kvalitního křesťanského života, ovlivněného myšlenkou služby bližním. Velký prostor je zde pro spolupráci se studenty, bohoslovci, skauty.
- Vlastním působením přispívat k vytváření takového společenství, které bude naplněno vzájemnou úctou a respektem mezi všemi členy. Podřizovat vlastní ambice požadavkům a očekávání Řádu. Otevírat se veřejnosti i tím, že na akce budeme zvat rodinné příslušníky.
- Velký důraz klást na regionální činnost – podporovat ji a dávat všem charitativním a kulturním aktivitám stejný význam. Zřizovat řádové delegace tam, kde k tomu budou podmínky a chuť.
- Vytvářet takové společenství, které více než dekorace a pocty bude oceňovat humanitární a kulturní činnost, propagující Řád. Důsledně požadovat činnost a výkon, nikoliv plané řeči.
- Věrně vycházet ze starých tradic našeho Řádu, být kritickou a věrnou součástí mezinárodního řádového dění, podporovat svého velkopřevora a velmistra.

Vím, že jako nově jmenovaný kancléř nebudu mít lehkou práci, vždy budu poměřován velikostí svého předchůdce. Přesto chci, s podporou vás všech, pro které se náš Řád stal tak důležitou součástí života, pokorně tento úkol přijmout.

Ondřej Vanke, KLJ, CMLJ
kancléř ČVP

Vzpomínková ekumenická bohoslužba za zesnulého kancléře Václava bude sloužena 18. září 2004 v kostele svatého Klimenta (Klimentská ul.) čas bude oznámen později. Zveme všechny členy Řádu na toto setkání.

Po této bohoslužbě se bude konat jednání Velké rady ČVP.

BLAHOŘEČENÍ CÍSAŘE KARLA

Před třiceti lety (28. června 1974) se ve Vídni uskutečnila velká řádová bohoslužba, na níž byl náš poslední český král a císař Karel I. prohlášen představiteli velkopřevorství Rakouska, Maďarska a Čech za rytířský příklad pro všechny členy Řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Při této příležitosti předložil řádový prelát Gregoris Manian rytířům následující modlitbu:

Modleme se k Bohu, Stvořiteli nebe i země, tvůrci všeho spravedlivého řádu:

Rytíři Řádu svatého Lazara Jeruzalémského svěřili se příměluvě Božího služebníka Karla z Domu Rakouského.

Vidí v něm, králi jeruzalémském, svůj rytířský vzor. Dej lazariánským rytířům sílu, aby byli svého vzoru hodni. Dej národům spravedlivý mír.

Dej všem, kdož usilují o mír, vytrvalost a úspěch. Ochraňuj lazariánské rytíře, ochraňuj všechny, kdož jsou dobré vůle, před nevírou a strachem.

Posiluj lazariánské rytíře v jejich dobrém díle.

Dej, aby svou nemocniční službu chorbým konali lépe a s větší vytrvalostí.

Posiluj je při prokazování rytířských ctností.

Posiluj je v odpouštění a pomni zvláště řádových bratří z Čech, Uher a Rakouska.

Pomni lazariánských rytířů v celém světě, jejich podporovatelů a jejich přátel.

Odpusť všem nepřítelům.

Pomni malomocných na celém světě, pomni nemocných a pronásledovaných.

Pomni rodiny a všech potomků Božího služebníka Karla z Domu Rakouského

a poskytni jim své požehnání a záštitu.

Dej služebníka svého Karla z Domu Rakouského všem státníkům za zářivý příklad jeho brzkým svatořečením.

Dopřej, všemohoucí Bože, aby všechny národy země poznaly světlo Tvého evangelia, přidržely se Tvé pravdy a žily v míru.

Budiž chválen a veleben na věky.

Amen

Císař Karel I. bude 3. října 2004 v Římě blahořečen. České velkopřevorství vzpomene svého příkladu při slavnostní mši svaté dne 9.10.2004.

Předběžně oznamujeme místo a čas konání:

10 hodin, kostel při klášteře Premonstrátů na Strahově.

Všichni členové Řádu jsou srdečně zváni.

Ondřej Vanke, KLJ

INSTALACE RAKOUSKÉHO VELKOPŘEVORA

V minulém vydání Reunionu jsme slíbili, že přineseme více podrobností z instalace nového velkopřevora rakouského o velkopřevorství, Alfréda hr. Spornboura. Ta se odehrála 27. března 2004 ve Vídni za účasti mnoha zahraničních představitelů Řádu, včetně našeho zesnulého kancléře Václava hr. Dohalského. Slavnostní bohoslužbu vedl v řádovém kostele Maria Geburt opat Matthaus Nimmervoll za účasti protektora Řádu J.K.V. Dr. Otto von Habsburg.

Fotografie, převzatá ze zpravodaje rakouského velkopřevorství zachycuje oba představitele.

S.K.H. Erzherzog Dr. Otto von Habsburg und Großprior Alfred Graf von Spornbour beim Empfang im Hotel Imperial.

USTANOVENÍ SLOVENSKÉHO VELKOPŘEVORSTVÍ

První červnovou neděli – 6.6.2004 bylo v Bratislavě ve fran-tiškánském klášteře za přítomnosti designovaného velmistra ustanoveno Slovenské velkopřevorství v čele s J.E. Dr. Wolfgangem Breithenthalerem, KCLJ. Stalo se tak po mši svaté za hojně účasti zástupců mnoha evropských jurisdikcí. Naše velkopřevorství zastupoval vicekancléř chev. Odnřej Vanke spolu s cfr. Janem Beránkem, cfr. Filipem Dostálem, chev. Benem Ge a p. Pavlem Kavinkem. Po Ustanovení Slovenského velkopřevorství následovala inaugurace velkopřevora a investitura jeho nových členů.

Příprava investitury se našim slovenským (avšak většinou německy mluvícím) spolubratřím skutečně podařila.

Při zachování formátu oficiální slavnosti odpovídající společenské úrovni vytvořili naši hostitelé krásné komorní prostředí prodchnuté duchem přátelské vzájemnosti. Srdečnost přítomných členů našeho řádu z mnoha evropských jurisdikcí, se kterými jsem měl příležitost navázat osobní kontakt během slavnostní recepce, byla pro mne velice silným zážitkem. Bratislavská investitura byla jedinečnou příležitostí poznat nesporné lidské kvality spolubratrů a spolusester, kteří jsou pro nás doposud pouze otitulovanými jmény na řádrových internetových stránkách. Domnívám se, že každý účastník bratislavského setkání pocítil, že ani v mezinárodním měřítku neztrácí náš řád rozměr lidského společenství upřímných křesťanů.

Má radost z Bratislavské investitury je o to větší, že mezi ty velmi sympatické členy našeho řádu, které jsem měl tu čest poznat, mohu zahrnout i našeho designovaného velmistra, který si svým lidsky vstřícným jednáním jistě získal náklonnost všech zúčastněných. Po tomto osobním setkání s princem Charles-Philippe d'Orléans bude můj projev loajality naší „evropské pařížské obedienci“ (který v tento pro řád nelehký čas musí vyjádřit v podstatě každý člen Řádu) mít úplně jinou kvalitu.

Bratislavská investitura ukázala, že geografická vzdálenost nemusí znamenat vzdálenost lidskou a že velmistr a každý člen řádu k sobě mohou mít osobně blíže, než jsme se doposud domnívali. Rád bych apeloval na ostatní členy českého velkopřevorství, aby využívali příležitosti k vytváření našeho řádového společenství i mimo hranice ČR, zvláště pokud k tomu stačí pouze jednodenní „výlet“. Lze předpokládat, že ve středoevropském prostoru k tomu budeme mít dostatek možností i díky vzniku Slovenského velkopřevorství, kterému vyprošujeme mnoho Božího požehnání při konávání našeho řádového díla.

Filip Dostál, CLJ.

J.K.V. princ Charles-Philippe d'Orléans v debatě s cfr. Filipem Dostálem

Rozhovor delagáta UK Anthony Hopkinson - Wooleyho, cfr. Jana Beránka a předsedy Řádové vlády Johna Kerry - Keana.

Slib nového rakouského velkopřevora J.E. Wolfganga Breithenthalera do rukou našeho velmistra a předsedy řádové vlády.

KAPITULA A INVESTITURY ČVP 2004 - LITOMĚŘICE

Milostivé dámy a ctihodní pánové, milí přátelé,

již začátkem roku Velká rada určila, že letošní kapitula se bude konat v severních Čechách. Byly vybrány dvě lokality, na prvním místě Hejnice a na druhém Litoměřice. Po provedené kalkulaci případného konání kapituly v Hejnicích jsme zjistili, že náklady na osobu by zde byly neúměrně vysoké. Byla proto zvolena II. varianta – Litoměřice. Ubytování a prostory v Litoměřicích nedosahují úrovně hejnického „několikahvězdičového servisu“ a cena je proto znatelně nižší.

V Litoměřicích je k dispozici areál bývalého kněžského semináře – dnes Diecesní dům kardinála Trochty /DDKT/. Ubytovat se lze na několikálůžkových býv. studentských pokojích (lůžko/noc = 150,- Kč), které jsou jednoduše a prostě vybaveny. Sociální zařízení je společné. Další možnost nocování je na dvoulůžkových pokojích (lůžko/noc = 250,- Kč) v přilehlém okálovém domě, který naposledy sloužil jako klášter sester Zdislávky. Jedná se o tzv. buňky, kde dva pokoje mají společnou chodbičku a sociální zařízení. I ve vícelůžkovém pokoji je možno ubytovat se sám, kapacita je dostatečná. Společná bohoslužba s investiturami pak může proběhnout v katedrále sv. Štěpána, která je mnohým členům již známa, anebo v blízkém opraveném kostele sv. Vojtěcha.

chev. M. Šantin

Vyplněním následující tabulky je možno provést objednávku Vašeho ubytování a stravování (za každou osobu jedna objednávka). Objednávku odešlete na adresu spolusestry I. Hejčové **do 20. září 2004**, aby bylo možno vše v předstihu zajistit. Úhradu lze provést převodem na účet **ČVP č. 3477-007/2700 s var. symbolem: 112004**. Při převodu pošlete spolusestře Hejčové avízo. Anebo je možné částku uhradit v hotovosti na zářijovém, či říjnovém jour-fixe (vše nejpozději **do 15. 10. 2004**).

----- zde odstříhnout -----

HZP
/pí. I. Hejčová/
ul. Jalovcová čp. 1
110 00 Praha 1

KAPITULA ČVP 2004 - LITOMĚŘICE				
Jméno a příjmení:				
Adresa:				
Termín:		Cena:	Požadují:	Upřesnění ubytování:
26.11. Pátek	Ubytování	150/250,-		ubytování požadují: <i>samostatně</i>
	Večeře	80,-		
27.11. Sobota	Snídaně	80,-		společně s:
	Oběd	160,-		
	Raut	500,-		
	Ubytování	150/250,-		
	Večeře	80,-		
28.11 Neděle	Snídaně	80,-		
	Součet ceny:			
Příspěvek na konání kapituly:			+100,-	
K úhradě celkem:				Podpis:

Všem členům Řádu
V souladu s pravidly
Vojenského a Špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského
Na základě Ústavy Řádu a z rozhodnutí Řádové Vlády se tímto formálně deklaruje následující:

PŘÍSAHA VĚRNOSTI ŘÁDU

Ve jméně Boha, blahoslavené Panny a našeho patrona svatého Lazara

Představitelé jednotlivých jurisdikcí a členové Řádové Vlády dávají v této deklaraci na vědomí všem rytířům a dámám Řádu, jakož i duchovním osobám a všem ostatním členům ve všech ostatních stupních, že tato Přísaha vypracovaná v čase investitur je nejzávažnějším závazkem.

Na investiturách se účastníci zavázali podpořit Ústavu a Pravidla OSLJ.
Tato přísaha nemůže být ignorována, pokud mají členové zůstat věrní Řádu.

Na nedávném setkání v Torontu v Kanadě vůdcové jurisdikcí z Ameriky, Kanady, Austrálie a Francie jednali:

- v rozporu s Ústavou
- v rozporu s Pravidly Řádu
- v rozporu s nařízeními Vlády
- v rozporu s rozhodnutím Volební Komise

Tito vůdcové se rozhodli provolat věrnost hlavě maltské obediencie – skupiny, která nedodrží Ústavu ani Pravidla Řádu.
Všichni účastníci setkání v Torontu byli informováni, že pakliže nepotvrdí Přísahu věrnosti, budou jednat v rozporu s Ústavou.

Výše zmínění vůdcové nepodalí žádné vysvětlení svého rozhodnutí ignorovat Ústavu ani proč vzdorují Pravidlům, vůli Vlády a Volební komise.

Jednali, jako by žádná Ústava, Pravidla ani Vláda neexistovaly. Tento postoj prokázal jejich naprosté opovržení Přísahou věrnosti a neuvěřitelnou arogancí a netečností k těm, kteří prosazovali dodržování Ústavy.

Vůdcové jurisdikcí, kteří nejsou loajální tudíž na základě svého svobodného rozhodnutí nadále členy Řádu.

Jejich rozhodnutí je platné pouze pro ty členy, kteří se rovněž rozhodli odejít z Řádu k maltské obedienci. Ne pro všechny členy té které jurisdikce, pokud se tak sami nerozhodli. Toto rozhodnutí bylo, je a bude svobodná volba, která by měla být pečlivě zvážena.

Loajalita některých členů jurisdikcí, jejichž vůdcové zvolili Maltu, je nezpochybnitelná, neboť nelze nikoho nutit k poslušnosti Maltě, aniž by sám chtěl. Nikdo není povinen poslouchat diktát takového vůdce, který jedná v příkrém rozporu s Ústavou.

Na základě toho: ti, kteří jednají v rozporu s Ústavou a nectí Přísahu věrnosti a prokázali tak, že přenesli svou věrnost jinam, nejsou nadále loajálními členy Řádu.

Na základě odstoupení vévody z Brissacu při dovršení 75. roku věku, 19. února 2004, kteréžto bylo přijato a potvrzeno Řádovou Vládou na jejím zasedání v Torontu, má posice velmistra status *sede vacante*.

Kaiserstuhl, 24. března 2004

Podepsáni

Předseda Řádové Vlády

J.E. John Kerry Keane, GCLJ

Generální sekretář

J.E. Filip hrabě Piccapietra

Tato deklarace je vydána jménem představitelů jurisdikcí, kteří zůstali věrní Řádu, Ústavě a slavnostní Přísaze věrnosti, kterou složili při investiturách.

Jmenovitě: Rakousko, Belgie, Chorvatsko, Česká republika, Dánsko, Velká Británie a Wales, Německo, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lichtenštejnsko, Holandsko, Nový Zéland, Norsko, Rumunsko, Slovensko, Švédsko a Švýcarsko.

Nadále ve jménu těch členů řádu, kteří rozhodně nechtějí být manipulováni bez svého vědomí do maltské obediencie a chtějí zůstat věrní své Přísaze Vojenského a Špitálního Řádu svatého Lazara Jeruzalémského.

MÍSTO EUTANÁZIE PALIATIVNÍ PÉČI

(ČBK) "Znepokojuje nás, že informace o paliativní medicíně a hospicové péči jsou dlouhodobě ve stínu debat o eutanazii, a to jak u nás, tak i v zahraničí," uvádí text prohlášení české rady *Iustitia et Pax* k paliativní péči. Prohlášení nazvané "Místo eutanázie paliativní péči" včera zveřejnil pražský světící biskup Václav Malý. Přinášíme vám celý text prohlášení.

Člověk má právo nebýt manipulován k postoji, že eutanazie je řešením obtíží spojených se stářím. Znepokojuje nás, že informace o paliativní medicíně a hospicové péči jsou dlouhodobě ve stínu debat o eutanazii, a to jak u nás, tak i v zahraničí. Pomyšlení na smrt nepatří do úvah moderního člověka; vyloučil ji jednoduše z kontextu života a odsunul za pověstnou bílou plenu. Přesto patří umírání zákonitě k životu každého z nás.

Mnoho nemocí, které srážely pacienta i lékaře v bezmocnosti na kolena, lze dnes účinně léčit. Stále však existují choroby nevyléčitelné. V pokročilém stadiu těchto nemocí, kdy už nelze odvrátit konec života, lze však zajistit, aby v určitý moment na místo kurativní medicíny nastoupila medicína paliativní, která život neprodlouží, ale dokáže zlepšit jeho kvalitu tím, že v první řadě zbaví postiženého o bolesti a umožní vytvořit podmínky pro základní životní funkce. Upozorňujeme na to, že je potřeba rozlišovat mezi bolestí nesnesitelnou a nezvládnutelnou. Nesnesitelná bolest je medicínsky řešitelná formou podávání analgetik ne dle momentální potřeby, ale tak, aby byla udržena jejich optimální hladina v krvi, nebo formou invazivních anesteziologických bloků, neuromodulace a neuroablativní techniky. Nezvládnutelná bolest nepředstavuje ani 5 % všech bolestivých stavů v populaci a odráží skutečnou bezmoc.

K dalším terapeutickým způsobům patří psychoterapie, sociální podpora a v poslední době i řada imaginativních technik, napomáhajících vytvoření biologické zpětné vazby na základě ovládnutí vegetativního systému.

Velmi důležitý je i partnerský vztah lékař-pacient, který je jednou ze základních podmínek úspěchu.

Hospicová péče a paliativní medicína jako její odborná lékařská dimenze se snaží vytvořit důstojný prostor, v němž by smrt a umírání nemusely být obestřeny strachem a utrpením. Ročně zemře ve světě 56 milionů lidí, každá smrt ovlivní nejméně 5 osob. V domácím prostředí umírá u nás kolem 25 % lidí. Zhruba 70 tisíc lidí ročně potřebuje paliativní péči. Hospicová péče spolu s paliativní péčí vycházejí důsledně z individuálních potřeb a přání pacienta a kladou důraz na nenahraditelnost rodiny a nejbližších přátelských vztahů každého člověka. Právě v očích svých nejbližších vnímá totiž člověk na konci života svou jedinečnou cenu. Ale také naopak, skrze zkušenost s umíráním a smrtí našich blízkých se podstatným způsobem formují naše životy a náš přístup k posledním chvílím každého z nás.

I Česká republika patří v úrovni umírání mezi vyspělé země, stojíme za podporou rozvoje center výzkumu, výuky a dalšího vzdělávání v oborech lékařství, zaměřených na paliativní péči, pro podporu interdisciplinárního přístupu, pro spolupráci všech lékařských oborů (počínaje dietologiy až po specialisty na oxygenoterapii), a též duchovních a psychologů, sociálních pracovníků aj.

Žádoucí je i vznik speciálních jednotek paliativní léčby a péče v nemocničních zařízeních, neboť hospicové hnutí, které je zatím jediným reprezentantem paliativní péče, nemůže ani do budoucna zdaleka pokrýt vysokou poptávku po těchto specializovaných službách. Je potřeba zabezpečit lepší koordinaci a vytvořit koncepční systémové a legislativní zázemí. Příslušné organizace, které se paliativní léčbou a pomocí zabývají, je nezbytně legislativně zastřešit, zabezpečit vyškolování pracovníků a ohodnotit jejich fyzicky i psychicky náročnou neatraktivní obětavou práci náležitou finanční odměnou.

Jsmo si vědomi toho, že se tato oblast neobejde bez dobrovolnické práce, ale ani nejnuzněnější ideály nadšenců pro službu lidem není možné udržet, jsou-li pod tlakem nezajištěné vlastní rodiny. Proto je potřeba podpořit oblast paliativní medicíny ze stabilnějších zdrojů než dosud.

Zkušenosti ze světa ukazují, že zavedením center paliativní péče, kdy se sníží počet dnů v nemocnici, dochází ke zřetelným finančním úsporám. Forma domácí paliativní péče je také formou úspory prostředků, proto doporučujeme aplikovat pilotní projekt Ministerstva zdravotnictví ČR, který probíhá s občanským sdružením "Cesta domů". Je nutné vytvořit akreditační podmínky pro agentury, které se věnují domácí paliativní péči a standardy kvality poskytovaných služeb.

Obracíme se o pomoc při řešení této problematiky na registry, ministerstvo zdravotnictví, poslaneckou sněmovnu, senát a členy parlamentní delegace při Radě Evropy, ale i na budoucí členy Evropského parlamentu, aby věnovali těmto otázkám velkou pozornost z hlediska legislativního i finančního.

Jsmo toho názoru, že obrazem kvality lidské společnosti není její samotná materiálně finanční úroveň, ale schopnost přerozdělení prostředků takovým způsobem, který by se přibližoval spíše k fungování základního principu, kdy "živitel rodiny" se dělí o svůj výdělek "půjčováním" svým dětem a "vracením" svým rodičům.

Když se blíží život ke konci, nabízejí se dvě možnosti. Buď upadnout do beznaděje, nebo prožít zbývající čas co nejlépe.

Hospicová péče pracuje s nadějí a vírou, že každý lidský život má svoji důstojnost až do samého konce. Tato péče nabízí rodinám a přátelům možnost společně naplnit, hledat či uzdravit vzájemné vztahy tak, aby každý mohl na prožitý čas vzpomenout s vděčností a s vědomím, že život měl smysl a že smysl byl dán životu.

Se stanoviskem k paliativní péči seznámila rada *Iustitia et Pax* také odbor zdravotně sociální péče ministerstva zdravotnictví, senátní výbor pro zdravotnictví a sociální politiku, etickou komisi Lékařské komory, radu vlády pro lidská práva, parlamentní delegaci při Radě Evropy, Asociaci kolegií katolických lékařů, Zdravotnické noviny a Lidové noviny. Dokument je rovněž zveřejněn na webových stránkách rady www.iupax.cz. Určitými dalšími okruhy zdravotnické problematiky se bude Rada nadále ve podle svého programu zabývat na svých příštích zasedáních.

**Česká biskupská konference
3. června 2004**

ZEMŘELA PANÍ HRABĚNKA SCHÖNBORNOVÁ

Dorazilo smuteční oznámení: po dlouhé nemoci byla Pánem povolána Maria Anna Theresia Schönborn. Milostivá paní hraběnka, pro přátele „Any“, se narodila v Praze 29. 3. 1919. Zemřela v Litoměřické nemocnici 30. 6. 2004. Smuteční oznámení bylo uvedeno veršem „Ecce ancilla Domini“.

Kdo ji neznal, mohl by si říci, no jo, paní hraběnka, té se žilo... Veršik v záhlaví oznámení nebyl nijak domýšlivý, ani nabubřelý. Hle, služebnice Pána – toto jakoby heslo ji provázelo opravdu celým životem. Na ni platí i ono svatopavlovské „běh jsem dokončil, víru jsem za-choval“. Posledních více než dvacet let zasvětila totiž službě na faře v Čečelicích. To ona pro-vázela, dnes již též zvěčnělého, patera Hermanna Schmidta, který zde byl léta farářem. Ona byla dobrou duší místní fary, hospodyní a rádkyní. Pater Hermann pak vynikajícím zpovědníkem litoměřických bohoslovců, zkušeným rádcem a přítelem mnohým. Mimo jiné byl i doktor práv a papežský prelát. U nich na faře se postupně scházelo několik generací příštích kněží a snad i díky „Any“ se zde vedl tak trochu „staromilský“ život. Po dopoledních bohoslužbách oběd a pak pravidelný rituál nedělního „kafíčka a zmrzliny“ ve družném rozhovoru, i to vnášelo zcela lidský poklid do hledajících a neklidných duší na celý další týden. Znal jsem milostivou paní osobně, z různých jednání na konsistoři, zde to byla také ona, „kdo bojoval“ za farní záležitosti.

Pohřeb se konal v Čečelicích 9. 7. 2004. Sjelo se sem mnoho přátel, kněží i laiků. Rodinu zastupovala hraběnka Schönbornová – maminka vídeňského kardinála. Po bohoslužbách všechny pozvala na faru k malému posezení. Zde jsme byli udiveni její nádhernou českou řečí a dojati děkováním a prosbou o pamatování v modlitbě. Smuteční obřady byly zakončeny odpoledne v Praze - Vinoři, kde byla paní hraběnka uložena na místním hřbitově.

Modleme se: Pane, buď milostivým soudcem nám hříšným.

chev. Miroslav Šantin

PŘIDĚLENÍ ISSN

Časopisu Reunion bylo Českým národním střediskem pro ISSN při Státní technické knihovně přiděleno mezinárodní standardní číslo seriálové publikace ISSN (International Standard Serial Number), které nyní budeme uvádět v tiráži každého čísla. Pod tímto kódem je nyní náš časopis registrován v celosvětové databázi novin a časopisů obsahující cca 1 milion bibliografických záznamů. Registrace a přidělení čísla ISSN umožňuje jednoznačnou identifikaci našeho časopisu a jeho vyhledání volbou různých rešeršních hledisek v mezinárodních bibliografických databázích. V neposlední řadě umožňuje číslo ISSN citovat články z Reunionu v odborných pracích podle bibliografické citační normy, která uvádění čísla ISSN vyžaduje. (Bližší informace o systému ISSN jsou přístupné na domovské stránce Mezinárodního centra ISSN: <http://www.issn.org>. Bezplatný zkušební přístup pro veřejnost je na adrese <http://www.issn.org/ISSNONLINE.html>.)

S trochou nadsázky můžeme říci, že Reunion překročil rámec časopisu samizdatového typu a stal se oficiálním periodikem. Budiž tato skutečnost výzvou zejména těm, kdo Reunion redakčně připravují, aby se stal důstojnou vizitkou činnosti Českého velkopřevorství.

cfr. Filip Dostál

POSVĚCENÍ FARNÍHO KOSTELA VE ŠTĚTÍ

S velkou radostí Vám oznamujeme, že s nezměrnou Boží pomocí, velkou přímluvou Panny Marie a svatých patronů a s laskavou štědrostí mnohých dárců se podařilo obnovit farní kostel sv. Šimona a Judy Tadeáše - Apoštolů Páně a faru ve Štětí, poškozené srpnovou povodní v r. 2002.

V neděli 1. srpna 2004 byl za účasti delegace členů Řádu tento kostel znovu posvěcen. Mše svatá byla sloužena Jeho Milostí proboštem a královským kanovníkem litoměřické katedrální kapituly sv. Štěpána kanovníkem vždy věrné vyšehradské královské kollegiální kapituly sv. Petra a Pavla nejdůstojnějším otcem Msgre. Karlem Havelkou, generálním vikářem. Celou slavnost doprovodil 65-členný Pěvecký sbor a orchestr Gymnasia z Isny (u Bodamského jezera).

Řád svatého Lazara děkuje spolubratru Miroslavu Šantinovi za veškerou práci, kterou obětoval při obnově tohoto kostela i za pozvání.

ZPRÁVY REDAKCE

Nová adresa cfr. Dušana Ehmiga, OLJ:
Mgr. Dušan Ehmig, OLJ
Žatecká 166, 431 54 Vilémov u Kadaně

Nové telefonní číslo cfr. Mgr. Václava Voříška, OLJ: 721 766 808

NEJNOVĚJŠÍ MEZINÁRODNÍ ZPRÁVY

Dne 5. července 2004 jsem obdržel email od předsedy Řádové vlády J.E. John Kerry – Keana

- Maltská skupina vyžaduje rezignaci vévody ze Sevilly
- Maltská skupina podepsala Prohlášení o jednotě s Pařížskou obediencí
- Maltská skupina si přeje prohlásit prince Charlese-Philippa jako svého vrcholného představitele namísto vévody ze Sevilly.

Další informace sdělíme okamžitě, jak je budeme mít.

chev. Ondřej Vanke
kancléř ČVP

Příspěvky do dalšího čísla Reunionu zasílejte na emailovou adresu:
reunion.cvp@seznam.cz

Uzávěrka dalšího čísla 29.9.2004

REUNION ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO

Vydává České Velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jerusalemského,
Karlova 28, Praha 1 · Vedoucí redaktor: Michal Olekšák, OLJ
Grafická úprava: Agentura **HOZA Q.**

ISSN 1214 - 7443